

Oponenstký posudek:

DIPLOMOVÉ PRÁCE VERONIKY LAPKOVÉ
PSYCHOSOMATIKA A HERECKÁ TVORBA

Je velkým potěšením číst zajímavou diplomovou práci. A ještě větší radost se může dostavit při čtení práce stručné, a přesto obsažné, jejíž téma přesvědčivě líčí, čím student herectví prošel a čím se trápil, co však chce zpětně pro sebe pojmenovat, aby si věci ujasnil a pro sebe vyhodnotil. Hodnocení a sebehodnocení, tak by mohl znít podtitul diplomové práce Veroniky Lapkové.

Musím také při posuzování této práce zmínit, že patřím mezi pedagogy, kteří úspěšné souběžné studium dvou vysokých škol při studiu herectví považují za úkaz. Chápu jej jako důkaz neobyčejných schopností, ale především zacílené vůle, kázně a schopnosti se soustředit. Kombinace herectví a medicíny se mi jeví jako jedna z nejnáročnějších, především kvůli náročnosti časové. Podotýkám, že o tom se jako o problému diplomantka ve své práci nezmiňuje. K volbě tématu diplomantka poznamenává:

„Dlouhou dobu mi přišla veškerá témata pro mou osobu absolutně nevhodná, až jsem se díky svému druhému studiu na lékařské fakultě dostala ke knize Radkina Honzáka Psychosomatická prvouka. Může se zdát, že věta „tato kniha mě velmi ovlivnila v mém dalším přemýšlení“, je jen klišé, které se hodí do tohoto textu, nicméně není tomu tak. Začala jsem se psychosomatickému myšlení věnovat hlouběji. Nové pohledy, odpovědi i otázky, které Honzák vnáší do chápání západní medicíny, mi přišly nesmírně cenné při pochopení lidského těla ve stavu zdraví i nemoci. Snaha o popírání dualismu duše a těla a o pohled na člověka, jako na jednotný bio – psycho- sociální celek, otevírá nové možnosti v léčebných postupech, a k přístupu k pacientovi jako takovému“.

Veronika Lapková spojuje vše, k čemu došla při zkoumání těla a duše v obou studovaných oborech a zkoumá, jak tyto poznatky aplikovat a využít. Na základě východiska Radkina Honzáka, že „člověk ve stavu nemoci musí pochopit, že prvním krokem k možnému uzdravení je „přeprogramovat“ si postoj, který ke své diagnóze má v hlavě. On je tedy tím základním pilířem léčebného

procesu, který nedokáže nahradit nikdo jiný." si položila otázku. "Proč by podobný princip nefungoval i v herecké profesi?" a ta se stala klíčem k dalším úvahám.

Práce je napsána přehledně a čtivě, a to i v odborné části, kde vymezuje pojmy, ze kterých chce vycházet, Veronika Lapková používá s přesvědčivou samozřejmostí odbornou terminologii z obou studovaných oborů, stejně tak nakládá s citacemi z použité literatury. Když popisuje jednotlivé zkušební procesy, kterými prošla, nevyhýbá se niternějším polohám, aniž kohokoliv z nezdarů obviňuje či pomlouvá. Úvahy o třech vynikajících divadelnících (Tairovovi, Donnelanovi a Lukavském) – včetně zdůrazněného údivu nad rozpory v jejich názorech a východiscích - dokládají, že se jí v diplomové práci podařilo zachytit živý proud vlastního myšlení.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Otázky: Jaké máte další plány?

Viděla jsem Vás v inscenaci v divadle Na hraně. Kterému ze svých předešlých problémů jste se už dokázala vyhnout nebo na který jste znovu narazila?

